Tussen afscheid en toekomst

Soms zijn er avonden die nét iets langer blijven hangen.

Twee weken geleden was zo’n moment. In de raad namen we afscheid van vier raadsleden. Mensen die zich, ieder op hun eigen manier, jarenlang hebben ingezet voor Oostzaan. Met overtuiging, met betrokkenheid en soms ook met stevige discussies. Dat hoort erbij. Maar wat altijd bleef, was de inzet voor ons dorp.

Ik merkte die avond hoe bijzonder dat eigenlijk is. Want raadslid zijn doe je niet “erbij”. Het vraagt tijd, energie en de bereidheid om verantwoordelijkheid te nemen – ook als het ingewikkeld wordt. Juist daarom is het goed om daar even bij stil te staan.

Tegelijkertijd mochten we vier nieuwe raadsleden verwelkomen. Nieuwe gezichten, met eigen ideeën en motivatie. Mensen die hebben gezegd: ik wil mij inzetten voor Oostzaan. Dat is niet vanzelfsprekend, en verdient minstens zoveel respect.

Wat mij raakt in zo’n moment, is de overgang. Niet alleen van mensen, maar ook van een periode. Want de komende jaren staan we voor belangrijke keuzes. Misschien wel de belangrijkste vraag voor de toekomst van ons dorp: hoe organiseren we ons bestuur in de jaren die voor ons liggen? Met wie werken we samen, en hoe zorgen we dat Oostzaan ook op lange termijn sterk en herkenbaar blijft?

Dat zijn geen eenvoudige vragen. Ze vragen zorgvuldigheid, openheid en het vermogen om verder te kijken dan het hier en nu.

De stoel blijft, de mensen wisselen. Maar de verantwoordelijkheid blijft altijd dezelfde. Aan de nieuwe raad de taak om, ieder vanuit zijn of haar rol, die verantwoordelijkheid vorm te geven.

Ik wens de vertrekkende raadsleden veel dank en waardering voor hun inzet. En de nieuwe raadsleden wens ik wijsheid, moed en vooral veel plezier in deze bijzondere rol.

Want uiteindelijk doen we het allemaal voor hetzelfde: Oostzaan.